ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะ โภชนาการเกิน ของชาวไทยภูเขาเผ่ามัง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นายชวัฒชัย แก้วอ้วน

ปริญญา สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร.ศักดา พรึงลำภู อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์สริตา ธีระวัฒน์สกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบ Case-Control study มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริโภคอาหาร และการเคลื่อนใหวออกแรง กับภาวะ โภชนาการ เกิน ของ ชาวไทยภูเขาเผ่ามั้ง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มศึกษาเป็นผู้ที่มีอายุ ระหว่าง 40 - 60 ปี และมีภาวะ โภชนาการเกิน โดยมีค่า BMI ตั้งแต่ 23 กิโลกรัม/เมตร² จำนวน 153 คน เลือก กลุ่มควบคุมจำนวนเท่ากัน จากผู้ที่ มีภาวะ โภชนาการปกติ ที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้านเดียวกัน โดยมีอัตราส่วนของเพศและอายุใกล้เคียงกัน และมี BMI ระหว่าง 18.5-22.9 กิโลกรัม/เมตร² รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0. 99 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิง พรรณนา ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะ โภชนาการเกินด้วย Chi- square และ Odd Ratio 95% Confidence Interval of Odds Ratio

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มศึกษามีการบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต โปรตีน และ ใขมัน มาก กว่าระดับปกติ ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมโดย ชาวไทยภูเขาเผ่ามัง ที่บริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต สูงกว่า ระดับปกติ มีโอกาสเกิดภาวะ โภชนาการเกิน เป็น 1.80 เท่า ของผู้ที่บริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต ในระดับปกติ (OR=1.80 95%CI=1.11-2.90) เช่นเดียวกับชาวไทยภูเขาเผ่ามังที่บริโภคอาหารที่ให้สารอาหาร จำพวกโปรตีนมากกว่าระดับปกติ มีโอกาสเกิดภาวะโภชนาการเกินมากกว่าผู้ที่มีการบริโภคอาหาร ที่ให้สารอาหารจำพวกโปรตีน ในระดับปกติ 2.73 เท่า (OR=2.73 95% CI =1.37-5.46) อีกทั้งยัง พบว่า ชาวไทยภูเขาเผ่ามังที่บริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกใขมันมากกว่าระดับปกติ มีโอกาส เกิดภาวะโภชนาการเกินมากกว่า ผู้ที่บริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกใขมัน ในระดับปกติ 2.48 เท่า (OR=2.48 95% CI=1.40-4.38)

พบความสัมพันธ์ระหว่าง การเคลื่อนใหวออกแรง กับภาวะโภชนาการเกินโดยผู้ที่มีการ เคลื่อนใหวออกแรงระดับน้อยกว่าปกติ มีโอกาสเกิดภาวะโภชนาการเกินมากกว่า ชาวไทยภูเขา เผ่ามังที่มีการเคลื่อนใหวออกแรงในระดับปกติ 3.66 เท่า (OR=3.66 95% CI=2.28-5.87) ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นถึงการบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารกลุ่มการ์โบไฮเดรต โปรตีนและใขมัน เกินความต้องการ และ การเคลื่อนใหวออกแรงที่น้อยลงของกลุ่มชาวไทยภูเขา เผ่ามัง ซึ่งผู้เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อลดสัดส่วนของ ชาวไทยภูเขาเผ่ามังที่มีภาวะโภชนาการเกินต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title Factors Relating to Over Nutritional Status of Hmong Hill tribe,

Mae Chaem District, Chiang Mai Province

Author Mr. Thawatchai Keawoun

Degree Master of Public Health

Independent Study Advisory Committee

Lect. Dr. Sakda Pruenglampoo Advisor

Assoc. Prof. Sarita Teerawatsakul Co-advisor

ABSTRACT

This study adopted a Case-Control study method in order to examine the relationship between food consumption, the levels of activity and over-nutritional status among the Hmong population in Mae Chaem District, Chiang Mai Province. The population of the study group was 153 Hmong people between 40 and 60 years of age displaying symptoms of over-nutrition who had body mass index (BMI) value equal to or more than 23 kilogram/ meter². Control group was a group of people who lived in the same village and had a similar number as in study group. They had the same profile in terms of age and gender but had normal nutrition status and BMI values ranging from 18.5 to 22.9 kilogram/ meter². The data was collected by interview at a confidence level of 0.99, and analyzed using descriptive statistics including frequencies, percentages, means and standard deviations. The study also adopted the Chi-square method and the Odd Ratio 95% Confidence Interval of Odds Ratio, in order to analyze the relationship between relevant factors and over-nutrition.

The findings showed that the study group consumed food that contained levels of carbohydrate, protein and fat higher than the normal levels, and in a proportion higher than the control group. Hmong people who consumed food that contained carbohydrate higher than

normal level, had a 1.8 times greater chance of developing over nutrition than those who consumed food that provided normal level of carbohydrate (OR=1.80, 95%, CI=1.11-2.90), while those who consumed food that contained protein higher than normal level had a 2.3 times greater chance of developing over-nutrition than those who consumed food that contained normal levels of protein (OR=2.73, 95%, CI=1.37-5.46). In addition, Hmong people who consumed food that contained higher than normal levels of fat, had a 2.48 times greater chance of developing over nutrition than those who consumed food that contained normal levels of fat (OR=2.48 95% CI=1.40-4.38).

According the study of relationship between activity levels and over nutrition, it was found that those who were at a lower active level than normal level, had a 3.66 times greater chance of developing over nutrition than those who are active to a normal degree (OR=3.66, 95% CI=2.28-5.87).

This study demonstrated a link between food consumption among Hmong people that contain high level of carbohydrate, protein and fat in excess of their needs, and lower levels of activity. This information could be used by concerned parties to adjust such behavior and to decrease the number of over nutrition among Hmong people.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved